

РЕШЕНИЕ

№ 7056

гр. София, 05.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря ВАЛЯ Т. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20211110172330 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 318 и сл. от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по искова молба на Т. Б. Н. срещу И. В. Н.. Предявен е иск с правна квалификация чл. 49, ал. 3, вр. ал. 1 СК, обективно съединен с небрачни иски с правно основание чл. 56 СК и чл. 53 СК.

В молбата се твърди, че на 19.01.2005г. страните сключили граждански брак. Имат едно дете, родено преди сключване на брака и пълнолетно към настоящия момент. Към този момент ищцата работила в болница Царица Йоанна, като се налагало да дава и нощни смени, тъй като имало график, който следвало да бъде спазван. Това станало повод за влошаване на взаимоотношенията между съпрузите, тъй като имало съмнения, че ищцата имала любовник. Съпругата се прибираща изморена от работа, ответникът само пиел и търсел причина да се скарат и да я изгони. Ищцата получила 43 000 лева от продажбата на наследствено имущество от нейния баща, които вложила за ремонт на семейното жилище, което е собственост на ответника и неговата майка, за плащане на месечните разходи за храна, парно, ток, вода. Тя предоставила на съпруга си сумата от 5000 лева, за да си открие фирма за строителна дейност, и сумата от 7000 лева, за да си купи джип. През 2009г. ищцата напуснала болница Царица Йоанна и започнала работа във ВМА,

поради това, че там нямало нощни смени. Ответникът пак търсел поводи за скандали, като този път било, че откакто ищцата се преместила във ВМА, вече била различна. През март 2010г. здравословното състояние на ищцата се влошило и се наложило да ѝ бъде направена гинекологична операция, което отново станало повод за скандал. Ответникът твърдял, че ищцата била бременна от друг и затова се оперира. През 2013г. ищцата била изпратена на мисия в Афганистан, като получени средства отново били изхарчени предимно за нужди на съпруга. Отново започнали скандалите. През 2015г. се наложило на ищцата да бъде направена втора операция, след което била в болничен шест месеца. Това не се харесало на ответника, тъй като, ако ищцата не работела, нямало пари. Ищцата направила рефинансиране на изтеглен от нея заем, като с част от средствата заплатила задължения, а ответникът пожелал да закупи автомобил, който да ползва. Съпругата закупила такъв, като със заплатата си покривала освен месечните разходи и вноските по кредита. Колата се ползвала от ответника, като един ден ищцата видяла съпруга си да се желува с друга жена в него. Ищцата поискала обяснение за това, като това отново довело до скандал. Излагат се също твърдения, че съпругът станал хладен, груб и сприхав, започнал да се държи заядливо и надменно със съпругата, да не се прибира вкъщи без да обяснява къде е бил и с кого, да употребява значителни количества алкохол и да проявява агресия. В края на месец октомври 2021г. се случил поредният скандал, като ответникът заплюл ищцата в лицето, започнал да псува и да я обижда, че била боклук, че не е щастлив с нея и ѝ поставил ултиматум до следващия ден да напусне жилището. Моли бракът да бъде прекратен като дълбоко и непоправимо разстроен по вина на ответника. Претендира ползването на семейното жилище, както и след прекратяване на брака да носи предбрачното си фамилно име Симова. Претендира разноски.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК оспорва изложеното в исковата молба. Моли бракът да бъде прекратен поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство по вина на съпругата. Претендира ползването на семейното жилище. Претендира разноски.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Страните сключили граждански брак на 19.01.2005г., като съпругата е

променила фамилното си име от Герова на Н.. От брака си страните имат родено едно дете, пълнолетно към настоящия момент.

На 26.10.2021г. ищцата сключила договор за наем на недвижим имот в качеството на наемател, въз основа на който ѝ се предоставя за възмездно ползване недвижим имот, находящ се в гр. София, район Илинден, ж.к. Света Троица, бл. 315В, вх. Е, ет. 4, ап. 135. Месечната наемна вноска е в размер на 550 лева.

Не се спори между страните, че семейното жилище се намира в гр. София, ж.к. Обеля 2, вх. В, ет. 3, ап. 56, както и че същото е собственост на ответника и неговата майка. Посоченото обстоятелство се установява и от представения и приет по делото договор за продажба на държавен недвижим имот по реда на Наредбата за държавните имоти от 04.04.1994г.

От показанията на св. Юлия Емилова Монева се установява, че до 2010г. ответникът често бил в нетрезво състояние в квартала. Той лъхал на алкохол, клател се наляво – надясно. През 2012 – 2013г. ответникът бил прегърнал друга жена в близост до техния блок. Страните не живеят заедно от година и половина. В момента ищцата живее в жилище под наем в ж.к. Света Троица.

Съдът кредитира показанията на св. Монева като обективни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно споделените ѝ обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях.

Видно от показанията на св. Б. Георгиев Илиев, отношенията между страните пред него винаги били много добри. Ответникът употребява алкохол в компания, като не злоупотребява с алкохол. Ответникът работи в сферата на строителството. Ищцата работи във ВМА в лаборатория. Ответникът пътувал по обекти из цялата държава.

Съдът кредитира показанията на св. Илиев като обективно и непротиворечиви с останалите доказателства, като не кредитира същите в частта им относно споделените му обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях, както и в частта им относно обстоятелствата, за които няма знание.

От показанията на св. Веселка Венева Митова се установява, че на

25.10.2021г. между страните имало скандал в дома им. Ответникът казал на ищцата да напусне жилището, ако не го напусне, ще види какво ще ѝ се случи. На следващия ден ищцата качила багажа си в автомобила на мъжа на нейна колежка. От този момент страните не живеят заедно. Преди този случай ответникът честито бил подпийнал. На масата имало ракия или вино. Ответникът се държал троснато и грубо към съпругата си. През 2010г. ищцата претърпяла гинекологична операция. Доста дълго време била в болничен, като между страните имало скандали за това, че съпругата е в болничен и парите не достигали. Ответникът инициирал тези скандали. Ответникът много често оставал без работа. Когато същият казвал на съпругата си да донесе или да направи нещо, тя изпълнявала. Ищцата постоянно работела нещо в дома, например, гладела, готвила. Когато ответникът искал съпругата да му донесе, например, салата, ракия, тя изпълнявала.

Съдът кредитира показанията на св. Митова като обективни и непротиворечиви както помежду си, така и с останалия доказателствен материал, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

Видно от показанията на св. Любомир П. П., ответникът работи като майстор, има добър доход. Пред свидетеля страните били перфектна двойка и здраво семейство. Преди раздялата през 2020г. страните ходили три пъти на море. Ищцата работи във ВМА. Ходила на мисия в Афганистан. Ищцата давала пари в семейството. Тя се грижела за дъщеря си.

Съдът кредитира показанията на св. П. като обективни, логични и кореспондиращи с доказателствата по делото, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение /чл. 12 ГПК/ и закона /чл. 5 ГПК/, прави следните правни изводи:

По отношение на иска по чл. 49, ал. 1 СК.

Като взе предвид гореизложеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав счита, че в конкретния случай е налице дълбоко и непоправимо разстройство на брака, изразяващо се във фактическа раздяла от 26.10.2021г. Установи се, че отношенията между страните са влошени, липсва разбирателство и уважение между тях. Предвид това, бракът съществува

съвсем формално, същият не е в интерес на съпрузите, обществено е неоправдан, поради което съдът счита, че следва да бъде прекратен на основание чл. 49, ал. 1 СК.

Страните са направили искане за произнасяне по въпроса за вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака. След анализ на събраните доказателства и доказателствени средства, съдът намира, че вината за настъпилото разстройство на брака е на съпруга. Същият е нарушил изискването на чл. 14 СК, като се е дезинтересирал от съпругата и семейството, не е проявил разбирателство и уважение към съпругата си. В подкрепа на този извод са показанията на св. Митова, видно от които ответникът заявил на ищцата да напусне семейното жилище, а ако не го напусне, ще види какво ще ѝ се случи. Именно с това свое поведение ответникът е инициирал настъпилата фактическа раздяла на съпрузите. Отделно от това, същият не е проявявал необходимото уважение и грижа към съпругата си. В подкрепа на това са показанията на св. Митова, видно от които след претърпяна от ищцата гинекологична операция, съпругът не е проявил необходимата грижа за нея, а напротив, инициирал скандали за това, че тя е в болничен и не достигали паричните средства. Държал се троснато и грубо със съпругата си. Безспорно се установи, че съпругата се грижела за дома и семейството си. Действително същата е напуснала семейното жилище, с което е настъпила фактическата раздяла на страните, но това не може да бъде определено като виновно поведение за нарушаване на принципа по чл. 15 СК, тъй като, както се посочи по – горе, същата е била изгонена от съпруга си.

Претенция за ползване на семейното жилище е направена от двете страни. Установи се, че същото, находящо се в гр. София, ж.к. Обеля 2, вх. В, ет. 3, ап. 56, е придобито от ответника преди брака и е съсобствено заедно с лицето Мария Ангелова Петкова. Предвид това, семейното жилище следва да бъде предоставено за ползване на собственика на недвижимия имот, а именно на ответника. Роденото от брака дете на страните към настоящия момент е навършило пълнолетие, а разпоредбата на чл. 56 СК не предвижда хипотеза, в която семейното жилище да бъде предоставено на несобственик, какъвто е и настоящият случай.

Съгласно чл. 326 ГПК, с решението, с което се допуска разводът, съдът

разрешава и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще могат да носят за в бъдеще. Ищцата е предявила претенция за промяна на фамилното име, като след прекратяване на брака да носи предбрачното си такова Симова. От представеното по делото удостоверение за сключен граждански брак се установява, че съпругата е променила фамилното си име от Герова на Н.. Съгласно чл. 53 СК, след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак. От изложеното се обосновава изводът, че съпругът, променил фамилното си име при сключване на брака, може да промени същото и да носи фамилното име, което е било непосредствено преди сключването на този брак. В настоящия случай се установи, че ищцата преди сключване на брака е носила фамилното име Герова, а не Симова, каквато е претенцията на ищцата по чл. 53 СК. В настоящото производство е допустима промяна на фамилното име единствено в хипотезата, посочена в чл. 53 СК. В случай, че съпругата желае да носи фамилно име, различно от посоченото, то редът за това е по ЗГР. Предвид изложеното, съдът намира, че след прекратяване на брака ищцата следва да носи предбрачното си фамилно име Герова.

Относно разноските за делото

Претенция за присъждане на разноски е направена от двете страни по делото. Предвид изхода на делото, както и че ответникът е виновният съпруг за разстройството на брака, на основание чл. 329, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата направените по делото разноски. Същата е доказала разноски в общ размер от 2025 лева - за заплатена държавна такса за завеждане на исковата молба в размер на 25 лева и 2000 лева за заплатено адвокатско възнаграждение, видно от представените договор за правна защита и съдействие. Окончателната държавна такса, дължима за развода, е в размер на 50.00 лева, съгласно чл. 6, т. 2 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, която следва да бъде възложена на двете страни по равно.

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА БРАКА, сключен на 19.01.2005 г. с Акт за граждански брак № 3016/19.01.2005г., издаден от Столична община – район Сердика, гр.

София, на И. В. Н., ЕГН *****, и Т. Б. Н., ЕГН *****, като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН ПО ВИНА НА СЪПРУГА**, на основание чл. 44, т. 3, вр. чл. 49, ал. 1 и ал. 3 СК.

ФАМИЛНО ИМЕ – след прекратяване на брака съпругата Т. Б. Н., ЕГН *****, ще носи предбрачното фамилно име – **ГЕРОВА**.

ПРЕДОСТАВЯ ползването на семейното жилище, находящо се в гр. София, ж.к. „Обеля 2“, бл. 254, вх. В, ет. 3, ап. 56, на съпруга И. В. Н., ЕГН *****.

ОСЪЖДА на основание чл. 329, ал. 1 от ГПК, И. В. Н., ЕГН *****, да заплати на Т. Б. Н., ЕГН *****, сумата в размер на 2025.00 /две хиляди двадесет и пет/ лева – разноси в производството.

ОСЪЖДА И. В. Н., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева, представляваща държавна такса при решаване на делото по иска за развод.

ОСЪЖДА Т. Б. Н., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева, представляваща държавна такса при решаване на делото по иска за развод.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____